

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Рим. 93 зач. 6, 18-23.

Браття, звільнившись від гріха, стали слугами праведности. Я говорю по-людськи, з уваги на неміч вашого тіла. Бо так, як ви колись віддавали ваші члени на служіння нечистоті і беззаконню, щоб жити беззаконно, так тепер віддайте ваші члени на служіння праведности, на освячення. Коли ви були слугами гріха, ви не уважали себе зобов'язаними до праведности. Які ж плоди ви тоді мали? Такі, що ви тепер їх соромитеся, бо кінець їхній – смерть. Тепер же, звільнившись від гріха і ставши слугами Бога, маєте ваш плід на освячення і кінець – життя вічне. Бо заплата гріха – смерть, а дар ласки Божої – життя вічне в Христі Ісусі, Господі наших.

Євангеліє: Мт. 25 зач. 8, 5-13.

Одного разу, коли Ісус увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи його: – Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко. Ісус каже до нього: – Я прийду й оздоровлю його. Сотник у відповідь мовив: – Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю; скажи лише слово, і слуга мій видужає. Бо і я підвладний чоловік, маю вояків під собою і кажу цьому: – і він іде; і тому: ходи – і він приходить; і слугі моєму: зроби це – і він робить. Почувши це Ісус, здивувався і сказав тим, що за ним ішли: – Істинно кажу вам: ні в кого в Ізраїлі я не найшов такої віри. Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у царстві небеснім, а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скерегіт зубів. І сказав Ісус сотникові: – Иди, хай тобі станеться за твоєю вірою! І слуга видужав тієї ж години.

Преподобний Атанасій Атонський

Тропар, глас 3: Тілесному життю твоєму дивувалися ангельські чини,* як із тілом до невидимих боротьбою вийшов ти, приснославний,* і уразив ти демонські полки.* Тому-то, Атанасіє, Христос народив тебе багатими даруваннями.* Цього ради, отче, моли, щоб спаслися душі наші.

Кондак, глас 8: Як особливого глядача нетілесних істот* і діяльного правдивого сповісника взиває тебе стадо твоє, богогласнику.* Не переставай молитися за рабів твоїх,* щоб ізбавилися від напастей і підступів ті, що співають тобі.* Радуйся, отче Атанасіє.

Преподобний Атанасій народився в Малій Азії, в Трапезунді, у місті на узбережжі Чорного моря. Через кілька місяців після того, як прийшов у світ, він залишився круглим сиротою. Його опікункою стала одна монахиня, приятелька покійної матері. Вона перша засіяла в дитячому серці зерна благочестя і погорди світом. Однак вона померла, коли Атанасію не виповнилося ще й семи літ. Слід сказати, що в хрещенні він дістав ім'я Авраам (отець багатьох народів), і лиш на монашому постригу отримав нове ім'я – Атанасій. Усі східні монахи і сьогодні при постригу міняють своє ім'я як знак того, що вони, вмираючи для світу, стають цілком іншими людьми.

Малим Авраамом заопікувався один урядник з Царгорода, він узяв його до себе і віддав до школи. А хлопчина, а згодом і юнак, робив такий поступ в науках, що сам імператор звернув на нього увагу. Ще в дуже молодому віці Авраам став учителем найвищої царгородської школи. Але його тягнуло до іншого життя, самотнього. Коли він побачив, що інші вчителі заздрять його славі, то кинув учительство і щораз більше думав про те, щоб цілковито віддатися на службу Богу. Якось його опікун, вибираючись у далеку подорож, взяв юнака зі собою. Тепер Авраам мав нагоду побачити гору Атон, і його думки постійно поверталися до неї. Повернувшись до Царгорода, він випадково запізнався з преподобним Михаїлом Малєїном, відлюдником з Кименського монастиря. Преподобний Михаїл (його пам'ять вшановуємо 12 липня) узяв Авраама до свого монастиря, постриг його – і тоді помер для світу Авраам, а почав жити лиш для неба Атанасій.

А життя те було дуже строге; він носив на собі волосяницю і лиш кожного третього дня при-

ймав якусь страву. Його смирення і послух були такі глибокі, що через чотири роки преподобний Михаїл призначив його своїм наступником на ігуменстві. Однак Атанасій злякався й утік, а крім того, його постійно тягнуло на гору Атон. Він відвідував багатьох пустельників, що жили на тій горі, і залишився жити при одному не дуже вченому, але досвідченому старцю, якому не видав своєї вчености. Та оскільки старець його про це не питав, то й у затаюванні не було жодного гріха, навіть навпаки – доказ великого смирення. Та не довго він міг приховувати свою вченість; були такі, що впізнали його, й усі стали поважати преподобного Атанасія як мужа, ученість котрого дуже високо цінували в самому Царгороді, тим більше, що славний Никифор Фока, який згодом став імператором, дуже його поважав і всюди розпитував про нього.

І знову преподобний Атанасій пішов із насидженого місця й поселився у пустельній келії на крайній вершині Атонської гори. Тут він чергував молитву і працю, переписував церковні книги і сповнював усі монаші повинності, служив ціле церковне правило і жив строгим життям. Однак і суди почали приходити учні й горнутися до нього, а в Царгороді довідалися про його перебування на Атоні. Никифор Фока віддавна носився з думкою покинути світ і вступити до монастиря, щоб бути разом зі преподобним Атанасієм. Він передав значну суму грошей Атанасію, на які той побудував церкву Пресвятої Богородиці і ще дві інші, одну на честь святого Миколая, а другу – святих Сорока мучеників Севастійських. Крім церков він побудував келії, трапезну, дім для прийому прочан та шпиталь. А також провів воду, оскільки тут своєї води не було.

Невдовзі в його монастирі набралось багато монахів, для яких святий Атанасій був найліпшим духовним отцем. Повен любови й лагідности, він сам якнайретельніше виконував монаше правило, і вимагав цього й від інших. Особливо він звертав увагу на те, щоб монахи не прив'язувалися серцем до дочасних речей; у його монастирі ніхто не чув слова "моє", бо ніхто не мав нічого свого, все було спільне. Усі монахи, і найстарші віком, відповідно до сил і здібностей займалися якоюсь роботою, бо лінівство – то найбільший ворог монашого життя. А святий Атанасій прислужував братам, завжди сповнений любови, щирий і вірозумілий. Одного

разу сталося так, що один монах, якому преподобний зробив зауваження, за підшептом диявола задумав убити ігумена. Він нагострив ніж і постукав до келії святого, готовий, при появі Атанасія, встромити йому в серце ніж. Та коли святий став перед ним, монах, глянувши в його лице, побачив там стільки лагідності, що випустив ніж, припав до ніг святого ігумена і з плачем признався у своїй страшній злобі. Святий підвів його, заспокоїв і велів нікому про цей випадок не розповідати. З того часу преподобний Атанасій виявляв тому монахові велику любов і окремо молився за нього.

Лиш одна річ засмучувала його, що друг його, Никифор, не пішов до монастиря; він, за волею Божою, обійняв царський престол. А до обителі святого Атанасія горнулися все нові монахи, і навіть деякі ігумени кидали свої монастирі і приходили, щоб під його керівництвом здобувати досконалість у монашому житті. Бог дав йому за життя дар творити чуда. Так, одного разу преподобний перемінив на морі солону воду на добру, придатну для пиття. Іншого разу він духом побачив, що три чужинці, серед яких був один монах, в дорозі, поблизу монастиря, зімліли від холоду і втоми, він послав їм на допомогу монахів, і так урятував їх від смерті. Траплялося, що деяких монахів мучили злі спокуси, тоді вони просили святого про молитву, і в ній знаходили поміч. Також він зцілив одного прокаженого монаха, і ще багато інших чуд вчинив святий на славу Господа і на добро людям.

Коли кількість монахів так виросла, що головна церква їх уже не вмщала, тоді треба було приступити до її розширення. Під час цієї перебудови, за якою преподобний Атанасій

наглядав особисто, він зібрав братію на науку, а потім промовив до них ці, не цілком зрозумілі слова: «Брати і діти мої! Нехай кожен з вас береже свій язик, тому що ліпше впасти з найбільшої висоти, аніж упасти через блуд язика. Пам'ятайте, що до неба йдемо дорогою терпіння і журби. Тому не печальтеся, якщо й зі мною станеться яка біда, і не згіршуйте тим, а прийміть усе, що Бог дає для нашого добра, бо по одному судять люди, а по іншому судить Бог».

Після науки преподобний Атанасій, разом з шістьма монахами, став на склепіння церкви, яку перебудовували, воно запалося під ними і засипало їх. П'ятеро монахів загинуло на місці, а святий Атанасій і брат Даниїл ще були живі, але присипані камінням. Усі брати кинулися рятувати свого наставника і через три години почувли, як преподобний Атанасій молився: «Слава Тобі, Господи!». А коли його витягнули з-під руїн, він уже був неживий, на тілі жодної рани, лиш переламана одна нога. Даниїл помер за кілька годин. Сталося це 980 р. Усі після цього зрозуміли, що означали слова святого, які він сказав на останній науці: Бог об'явив преподобному Атанасію його кончину. Заплакали брати, прийшли монахи й з сусідніх монастирів – і всі молилися біля тіла того, кого вже за життя вважали святим. На третій день, під час похорону, зі зламаної ноги почала текти свіжа кров. Усі прославляли Господа за це чудо, за новий доказ святости покійного. В ту кров умочували хусточки, які згодом допомогли багатьом хворим. Гріб святого Атанасія прославився численними чудами.

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: VATICANNEWS.VA

Розумій молитву

В. Храм – місце спільнотної молитви

4. Богослужбові постави та жести

Поклін, або метанія (грецькою метанойя – переміна мислення), є виявом покаяної постави та знаком почитання. Припадаючи до землі, сповідуємо власну гріховність, а підносячись – визволення від гріха силою хреста Господнього, знаком якого знаменуємо себе. Поклін є великим (доземним) і малим (поясним). Великі поклони чинимо переважно під час Великого посту, а малі – під час знаменування хрестом перед іконами, мощами та іншими святими речами.

Коліноприклонення – це вираження покутної постави каяника перед Богом: «Слід знати, що коліноприклонення – символ поклоніння Богові і нашого смирення – потрібне, коли хтось приступає сповідувати Богові власні гріхи і прогрішення, прохаючи в Нього зцілення і відпущення». Коліноприклонення є також знаком заступничої молитви: щороку в день П'ятдесятиці вірні всією спільнотою моляться за себе й за цілий світ у «коліноприклонних молитвах».

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 629-630

Розклад богослужінь

Понеділок 19.07 - Прп. Сисоя Великого.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) LIVE

18:00 – Вечірня

Вівторок 20.07 - Прпп. Томи, що в Малєї, і Акакія, що згадується в «Ліствиці».

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) LIVE

18:00 – Вечірня

Середа 21.07 - Св. влкмч. Прокопія.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) LIVE

18:00 – Вечірня

Четвер 22.07 - Св. свцмч. Панкратія, еп. Тавроменійського.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) LIVE

18:00 – Вечірня

П'ятниця 23.07 - Свв. сорок п'ятьох мчч., що в Нікополі Вірменському. Прп. Антонія Печерського, Київського. Свв. братів-мчч. Франціска, Мутія і Рафаїла, і тих, що з ними, убитих у Дамаску.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) LIVE

18:00 – Вечірня

Субота 24.07 - Св. мч. і прехвальної Євфимії. Переставлення блаженної Ольги, княгині Київської, у хрещенні названої Оленою

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) LIVE

18:00 – Вечірня та утрєня **НАЖИВО** від Живе ТБ

Неділя 25.07 – Неділя 5-та по Зісланні Святого Духа. Свв. мчч. Прокля і Іларія. Прп. Михайла Малєйна

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО** від Живе ТБ

18:00 – Вечірня та акафіст

Подяка!

Минулої неділі проводилася збірка «Петрів гриш». Було зібрано **17171 грн**. Щиро дякуємо усім жертводавцям та пригадуємо, що кошти з даної збірки використовуються на діла милосердя Папи та його служіння Вселенській Церкві. Такими ділами милосердя є благодійні пожертви місцевим Церквам, установам, сім'ям чи людям, які потребують допомоги у різних куточках світу

Прохання про молитву

Просимо про усильну молитву за усіх людей, які хворіють недугою коронавірусу. Також тримаймо у нашій молитовній пам'яті усіх, хто переносить будь-яку іншу недугу.

з 09 серпня в Патріаршому соборі

Душпастирі тижня

о. Андрій Бонис -

о. Богдан Чурило - (097) 309 68 69

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA97305299000026004006804715

рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299

Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

 sobor.ugcc.church

 @sobor.voskresinnia

 catholic.ugcc@gmail.com

 t.me/sobor_voskresinna

 (067) 653-07-31

† Адміністратор ерм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна